

'Ik weet precies wat voor vlees ik in De Kuip heb'

FOTY-genomineerde Beltman jaagt op de derde VVCS-schaal

Fieldmanager en FOTY-genomineerde Erwin Beltman heeft met Feyenoord de primeur: 'zijn' veld is tweemaal achter elkaar onderscheiden als 'beste veld van Nederland', zowel in april 2014 als in mei 2015. Sinds de invoering van de prijs door spelersvereniging VVCS is het nog nooit voorgekomen dat een grasmeesterteam deze prijs prolongeert. De grote vraag is: wordt Beltman ook de Fieldmanager van het jaar?

Auteur: Santi Raats

Sinds september 2013 is de veertigjarige Beltman, voorheen achttien jaar lang greenkeeper bij de Koninklijke Haagsche Golf & Country Club, in dienst bij Feyenoord als hoofdfieldmanager. Hij beheert vier velden, zowel het veld in De Kuip als de trainingsvelden op Varkenoord, en geeft leiding aan drie teamgenoten. Bij zijn kennismaking

met het Feyenoord-publiek stelde de geboren Hagenees, die opgroeide in Wassenaar, zich voor met de woorden: 'Met mijn liefde voor gras zit het wel goed. Ik adem gras, ik leef gras, ik eet het nog net niet...'

Maar het grote publiek kent hem vooral vanaf het moment dat de bekerfinale Pec Zwolle-Ajax in april

2014 in De Kuip werd gespeeld: Ajax-supporters gooiden vuurwerk op het veld aan het begin van én tijdens de wedstrijd. Echte voetbalfans, zoals Willem van Hanegem, kregen tranen in de ogen door de 'onthelving van de Kuip-mat'. Erwin Beltman, die voorafgaand aan de wedstrijd nog door RTV Rijnmond was geïnterviewd over de

4 min. leestijd

FIELDMANAGER OF THE YEAR

intensieve preparatie van de grasmat, werd voor de camera geroepen. Beltman liet voor het oog van Nederland weten dat hij en zijn team er alles aan zouden doen om de schade te herstellen. Nog nooit eerder werd een grasmaester live tijdens een voetbalwedstrijd in het spotlight gezet.

Staan ovatie voor grasteam

Nederland sloot de fieldmanager massaal in de armen: vanaf nu stond hij bekend als dé grasmaester van De Kuip. Vlak na het vuurwerkincident ontving Feyenoord de schaal voor het 'beste veld van Nederland' uit handen van VVCS-voorzitter Danny Hesp.

'Wij zijn de beste', dat zijn vieze woorden in het calvinistische Nederland

Beltman hield zich aan zijn woord en wist de grasmat keurig te herstellen. 'We zijn met de holecutter aan de slag gegaan en hebben plaggen getransplanteerd met zoden van Hendriks, ook op plekken waar de zwavel van de rook was neergedaald.' Bij de eerstvolgende wedstrijd, Feyenoord-Cambuur, die een week later op de mat werd gespeeld, kregen hij en zijn team een staande ovatie van het publiek omdat er geen enkel brandgat meer te zien was. Dit jaar in mei won het grasteam van De Kuip voor de tweede keer de VVCS-schaal. Radiomaker Edwin Evers wist Erwin Beltman vlug te vinden aan de telefoon voor zijn Radio 538-programma Evers Staat op en sprak tien minuten met hem. Beltmans populariteit nam daarna een grote vlucht; plotseling werd hij overal uitgenodigd. 'Ik sta in een golfmagazine, in een boerenblad over gras en in de krant. Ook ben ik door TV Rijnmond geïnterviewd, ik kom in september op televisie in

de Rotterdam Late Night show en word wel eens gevraagd om een praatje over grasonderhoud te houden op scholen. Dat laatste heb ik gedaan; toen luisterden 150 kinderen naar mijn verhaal. Ik krijg e-mails van mensen die geïnteresseerd zijn in ons vak. Onlangs heb ik een meneer laten zien hoe de SGL-lichten werken. Net als de spelers ga ik met fans op de foto! Ook bij de supporters kan ik niet stuk: mijn Facebook is ontploft sinds bekend is dat ik genomineerd ben voor de Fieldmanager of the Year-verkiezing. Ze vragen me allemaal waar ze op me kunnen stemmen...'

Elan aan het vak geven

In zekere zin is Beltman niet ontevreden met zijn bekendheid: 'Ik doe er in elk geval alles aan om ons vak te promoten. Een groot veld een jaar lang op topkwaliteit houden is een stuk ingewikkelder dan het stukje gras achter in je tuin groen houden. Bij fieldmanagement komt meer kijken dan maaien, lijnen trekken, beregenen en bemesten. Het woord "terreinknecht" is het ergste woord dat ik ken. Ons team heeft het vak fieldmanagement elan gegeven doordat we meer aandacht kregen door omstandigheden. Precies wat het vak verdient. Door het winnen van de VVCS-schalen krijgen we respect van de directies van Feyenoord en stadion Feyenoord. En ook aan de jeugd moet worden gedacht, want die heeft de toekomst. Er moeten kinderen van veertien komen die zeggen: ik wil later grasmaester worden.'

Ook hoopt Beltman dat de graskwaliteit die hij en zijn team leveren, het eerste voetbalteam van Feyenoord tot grootse prestaties kan stuwten. Zijn ambitie is om de grasmat nog verder te verbeteren: net zoals Nederlands beste voetbalclubs jagen op de derde ster voor het aantal landskampioenschappen, jaagt Beltman op 'die derde VVCS-schaal': 'We willen de beste zijn. Natuurlijk, want er valt wat te winnen: de kwaliteit van natuurgras moet omhoog in Nederland! Als we de derde schaal halen, laat ik die misschien tatoeëren.'

Uitdaging stadiongras versus golfbaan

Het gras in De Kuip goed houden is een totaal andere uitdaging dan het onderhouden van de golfbaan waar hij voorheen werkte. 'Op een golfbaan ontstaat minder speelschade. Wanneer spelers in De Kuip trainen, moeten wij zorgen dat we de grasmat snel weer dicht krijgen. Dat kost een hoop tijd en energie. Anderzijds moet op een golfbaan het gras er elke minuut van de dag piekfijn bij liggen voor de spelers. Een green van rood-zwenk en struis wordt op 3 millimeter gemaaid. Bij voetbal zorgen we ervoor dat de grasmat van RPR Engels raaigras – en 's winters ook SOS – in de

aanloop naar de wedstrijd zijn optimale kwaliteit behaalt, want de mat wordt alleen echt beoordeeld op de wedstrijddag.'

Simply the best

Simpelweg de beste willen zijn en dat ook uitspreken. Het is een on-Nederlandse, eerder een Amerikaanse instelling. Hier in het calvinistische Nederland mag je niet te ver met je hoofd boven het maaiveld uitsteken en dus niet te groot worden. Beltman heeft geen last van dat soort overwegingen en komt daar, hoewel zonder veel bravoure, rond voor uit: 'Wij krijgen geen kunstgras in De Kuip, want wij onderhouden de grasmat op een heel hoog niveau. Daarbij ga ikzelf voorop in de strijd. Ik ben bezeten van gras en weet letterlijk wat voor vlees ik in De Kuip heb. Het hele team heeft dezelfde passie voor gras.'

Kennelijk werkt Beltmans enthousiasme aanstekelijk: 'Iedereen in ons team wil op zijn vakgebied een stap hoger zetten,' legt Beltman uit.

Terugkomend op kunstgras is Beltman resoluut: 'Voor breedtesport is het functioneel, maar voor topsport is natuurgras wat mij betreft heilig! We hebben het ideale klimaat voor natuurgras. Kunstgras ligt maar op één moment goed, namelijk op het moment van aanleg. Ondanks de vele ontwikkelingen op het gebied van kunstgras oogt geen enkele kunstgrasmat hetzelfde; geen enkele mat heeft dezelfde sporttechnische eigenschappen. Kunstgras oogt vreselijk en spelers in de eredivisie geven het een slecht cijfer. Als het aantal kunstgrasvelden in het topvoetbal blijft toenemen, zullen wij internationaal achter gaan lopen, omdat het merendeel van de wedstrijden op natuurgras wordt gespeeld. En vanuit duurzaamheidsoogpunt is men in Nederland ook niet consequent: voor bomenkap moet iedereen eerst een vergunning aanvragen, maar er wordt wél op grote schaal telkens een hectare natuurgrasproduct 'gekapt' en daar komt plastic voor in de plaats.'

Beltmans favoriete machines zijn z'n twee Dennis-maaiers van 90 centimeter breed en de loopschoenen die hij aantrekt als hij ermee werkt. 'Met de Dennis-maaiers zetten wij onze handtekening op het veld door het maaien van blokken.' Die handtekening, dat is voor Beltman voorafgaand aan elke wedstrijd de kroon op zijn voorbereidingswerk.

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-5464